

Sent på jorden

Sverige var inbäddat i snö lagom till att det nya arbetsåret började. Blev lite startproblem här och där. Kylan kommer smygande. Alla väntar på att det saliggörande vaccinet ska lösa det globala problemet så att alla snart kan återgå till livet som det var före 2020.

Så icke. Efter att ha blivit vaccinerad tar det tid för kroppen att bygga upp ett "försvar". En, till en och en halv vecka har nämnts. Det kan tänkas att en del kommer att bli smittade i samband med själva vaccinationen. Vi vet inte hur länge vaccinationen skyddar. Kanske ett par månader, kanske längre. Den som lever får se.

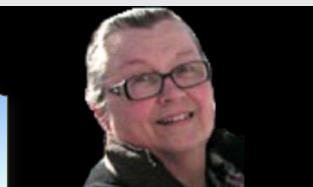
Vad ska vi göra med våra liv då? Sätta igång och storhandla på nätet, beställa flygbiljetter till avlägsna länder, riva ut köket och badrummet, kaklet har säkert hunnit bli omodernt sista året. Ungarna som haft så tråkigt, måste få nya dataspel och lite häftiga pryttlar av olika slag – och själva har vi gjort oss förtjänta av nya mobiler och kanske en ny bil.

Det går alltid att få lån. Svenska folkets nota hos kronofogden är än så länge "bara" cirka 83 miljarder. Man kan säkert få skuldsanering. För att det ska kännas bättre kan vi handla hem lite lämpliga preparat från den kriminella världen. Då blir det lugnt och fint i skallen, man slipper bekymra sig om morgondagen.

Till helgen tröstar vi oss med lite brasiliansk oxfilé, Bolsonaro har fått igång köttproduktionen riktigt bra nu. Enorma arealer regnskog har huggits ner och marken omvandlats till betesmark åt kossorna. Marknaden kan förses med billigt kött. Mer regnskog kommer att skövlas. Bolsonaros miljöminister är klimatförnekare och llerad med de stora boskapsägarna.

Ingers tankar

Kineserna har hållit tätt och inte talat om hur läget är på deras kant. De bedrövlige djurmarknaderna som var upphov till pandemin vet vi inget om. Finns de kvar? Kinesernas lågprisprodukter finns i alla fall klara i övermått för att tillfredsställa alla köphungriga. Containerfartygen fortsätter trängas på världshaven lastade med onödigt kras. Våra influencers eldar på massorna med budskapet att den som har flest grejor när den dör, den vinner.

Apropå flyga, vet ni att 2 miljarder svenska skattekonor kommer att satsas på flygplatsutbyggnad med tillhörande projekt i Vietnam. Villkoret är bara att en tredjedel av pengarna går till svenska företag som därmed får chansen att hjälpa till att öka klimatavtrycket. När allt är klart räknar man med att flygplatsen kan ta emot 25 miljoner resenärer och 1,2 miljoner ton gods per år.

Putin håller skenet uppe och låtsas att allt är okej. Han kostar till och med på sig att skämta om den stigande temperaturen. "Bara bra om vi får det lite varmare". Ryssland har haft bränder under de senaste två åren, som förstört markområden i norr, stora som Belgien och Grekland tillsammans.

Mer än 60 procent av Rysslands yta är täckt av permafrost. Den 'eviga tjälen' har tinat så pass att infrastruktur och byggnation hotas i ett stort arktiskt område som bebos av 2 miljoner ryssar. Undrar hur alla gasledningar ska klara markförändringarna?

I maj 2020 orsakade den tinande permafrosten att en cistern med 20 000 ton dieselolja läckte ut i en flod i Norilsk.

Ingers tankar

President Trump hänger i en tunn tråd, kanske hinner han slinka undan med svansen mellan benen. Trumpen blir plumpen i historieboken. Man kan bara hoppas att han blir oskadliggjord för alla framtida försök till att aspirera på presidentämbetet igen. Den tillträdande presidenten kommer att befinna sig i en extremt utsatt position. Amerikanarna måste lära sig att man kan ha olika åsikter utan att behöva bli dödsfiender och att det är mångfald som ger mervärde, inte enfald.

För något tiotal år sedan var det väldigt "inne" att citera Karin Boyes dikt "I rörelse" i tid och otid i olika sammanhang. Särskilt raderna "Nog finns det mål och mening med vår färd – men det är vägen som är mödan värd. Dikten börjar "Den mätta dagen är aldrig störst. Den bästa dagen är en dag av törst". Det här kan bli en obehaglig sanning fortare än vi anar, fast på ett annat sätt än dikten avsåg. Meningen med vår färd har inget mål, vägen blir svår och törsten lär vi inte kunna släcka.

Inger Klintberg Danielsson – 19 januari 2021